

2. OECD Digital Economy Outlook 2024 (Volume 1): Embracing the Technology Frontier, OECD Publishing, Paris, 2024. 161 p. <https://doi.org/10.1787/a1689dc5-en>.
3. Agazu B. G., Kero C. A. Innovation strategy and firm competitiveness: a systematic literature review. *Journal of Innovation and Entrepreneurship*. 2024. Vol. 3. article number 24. <https://doi.org/10.1186/s13731-024-00381-9>.
4. Кухарук А. Д., Бай Ц. Аналіз конкурентоспроможності підприємства: зміст та фактори впливу. *Економіка та суспільство*. 2024. №66. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-66-92>.
5. Пархуць Є. Д. Цифрова трансформація та її вплив на конкурентоспроможність міжнародних компаній. *Причорноморські економічні студії*. 2024. № 87. С. 75-80. <https://doi.org/10.32782/bses.87-12>.
6. Гринько Т. В., Максимчук О. С. Інноваційний розвиток як складова економічної безпеки сучасного підприємства. Сучасні трансформації організаційно-економічного механізму менеджменту та логістики суб'єктів підприємництва в системі економічної безпеки України: колективна монографія / за заг. ред. Т.В. Гринько. Дніпро: Біла К.О., 2017. С. 247-271.

Д-р екон. наук Гринько Т. В., Суховерська О. М.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

СТРАТЕГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Механізм управління конкурентоспроможністю підприємства розглядається як багатофакторна система, що охоплює технічні, економічні, соціальні, психологічні, правові, комерційні та організаційні аспекти. Його сутність полягає у сукупності управлінських рішень і заходів, спрямованих на реалізацію стратегічних цілей підприємства та забезпечення його конкурентних позицій. Для ефективного функціонування такого механізму необхідно формувати управлінську модель, яка враховує сучасні тенденції науково-технічного прогресу, впровадження інноваційних та автоматизованих технологій, а також орієнтується на виробництво продукції, здатної успішно конкурувати на ринку за показниками якості та ціни [3, с. 25].

У сучасному управлінні конкурентоспроможністю підприємств використовуються різноманітні інструменти аналізу та прийняття управлінських рішень, зокрема методи кількісного оцінювання, прогнозування, стратегічного планування та маркетингового дослідження ринку. Застосування цих підходів дозволяє визначати рівень конкурентних позицій підприємства, аналізувати динаміку ринкових процесів та формувати обґрунтовані управлінські рішення. Наукова

література розглядає ефективність зазначених методів, що сприяє їх систематизації та удосконаленню практичного використання в процесі управління конкурентними перевагами [2, с. 2022]. Застосування управлінських інструментів на практиці дозволяє керівництву підприємства оцінювати рівень конкурентних позицій, аналізувати результати діяльності та виявляти її сильні й слабкі сторони. Отримані дані стають основою для прийняття обґрунтованих управлінських рішень, спрямованих на зміцнення конкурентних переваг, підвищення ефективності роботи та покращення взаємодії з учасниками ринку.

Базою механізму управління конкурентоспроможністю є поєднання стратегічних цілей і завдань системи управління з інструментами та методами, які застосовуються для досягнення визначених показників конкурентних переваг [1]. Механізм забезпечення конкурентоспроможності підприємства складається з кількох взаємопов'язаних елементів, що визначають ефективність управління конкурентними перевагами. До основних складових такого механізму належать аналіз поточного рівня конкурентних позицій, обґрунтований вибір інструментів їх удосконалення, а також оцінювання результативності управлінських заходів за визначеними критеріями. Такий підхід передбачає використання широкого спектра методів і засобів впливу на конкурентні переваги, що зумовлює доцільність їх комплексного застосування з метою досягнення стратегічних цілей підприємства.

Для забезпечення конкурентоспроможності підприємства необхідно вирішити комплекс управлінських завдань. Насамперед здійснюється аналіз поточного стану підприємства та оцінка його ринкових позицій. Далі досліджуються тенденції та закономірності змін конкурентоспроможності у відповідній галузі, що дозволяє визначити перспективні напрями розвитку. Завершальним етапом є пошук і використання резервів для підвищення конкурентних переваг та інтегрального рівня ефективності діяльності.

У структурі механізму управління конкурентоспроможністю підприємства можна виділити різні групи інструментів, спрямованих на реалізацію стратегічних управлінських цілей. До таких інструментів належать економічні засоби, системи інформаційного забезпечення, методи управління персоналом, механізми підвищення конкурентних характеристик продукції та технологічні рішення, що забезпечують ефективну підготовку виробництва. Кожна з зазначених груп

інструментів виконує власні функції, спрямовані на зміцнення конкурентних позицій підприємства та підвищення результативності його діяльності. Використання інструментів управління конкурентоспроможністю сприяє зміцненню конкурентних переваг підприємства та підвищенню ефективності його діяльності. Застосування регламентів і управлінських методик дозволяє оптимізувати процеси, удосконалювати стратегічні рішення та посилювати ринкові позиції. Оцінювання результатів здійснюється за встановленими критеріями, що дає можливість коригувати управлінські рішення та підвищувати конкурентоспроможність.

Таким чином, комплексне управління конкурентоспроможністю є необхідною передумовою адаптації підприємства до змін зовнішнього середовища та збереження його економічної стійкості.

Список використаних джерел:

1. Бугас В. В., Руднічок В. С. Управління конкурентоспроможністю підприємства в умовах глобалізації. *Європейський науковий журнал економічних та фінансових інновацій*. 2025. №1. URL: <https://journal.eae.com.ua/index.php/journal/article/view/402>.
2. Джерелюк Ю. О., Попович Н. Н. Стратегічний конкурентний аналіз як інструмент забезпечення конкурентоспроможності підприємства. Збірник матеріалів V Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції "Сучасний стан та перспективи розвитку обліку, аудиту, оподаткування та аналізу в умовах міжнародної інтеграції". 18 листопада 2025 р. м. Херсон-Хмельницький. С. 220-2024.
3. Євтушенко Н. О., Гурін, Т. В. Управління конкурентоспроможністю підприємства: теоретичний аспект. *Економіка. Менеджмент. Бізнес*. 2022. № 3-4. С. 24-28.

Д-р екон. наук Гринько Т. В., Щитовська Б. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ ЧИННИК КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

У сучасній економіці цифровізація стає ключовим драйвером розвитку підприємств і галузей. Поширення інформаційно-комунікаційних технологій, автоматизації та аналітики даних формує нові умови конкуренції, у яких швидкість обробки інформації, гнучкість управління та інноваційність визначають ринковий успіх. У цих умовах цифрова трансформація бізнес-процесів виступає стратегічним